

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov

Stanovisko Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k návrhu rámcového rozhodnutia Rady o výmene informácií na základe zásady dostupnosti (KOM(2005) 490, konečné znenie)

(2006/C 116/04)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

výmena – je prioritou členských štátov v Rade aj mimo nej a v Európskom parlamente.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 286,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej článok 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov,

so zreteľom na žiadosť o stanovisko v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

4. Rovnako je zrejmé, že táto otázka má veľký význam z hľadiska ochrany osobných údajov, ako dokazuje aj toto stanovisko. EDPS pripomína, že uvedený návrh prezentovala Komisia ako úzko prepojený s návrhom rámcového rozhodnutia Rady o ochrane osobných údajov spracovávaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, ku ktorému EDPS poskytol stanovisko 19. decembra 2005.

5. EDPS využije túto príležitosť, aby vo svojom stanovisku poskytol niekoľko všeobecných a zásadných názorov na tému výmeny informácií súvisiacich s vynucovaním práva a na prístupy k právnej úprave tejto témy. Predložením tohto stanoviska by chcel EDPS zaručiť, aby sa hľadisko ochrany údajov náležite zohľadnilo v budúcich diskusiách o tejto otázke.

6. EDPS bude k dispozícii na ďalšie konzultácie v neskoršej etape legislatívneho procesu súvisiaceho s týmto, ako aj s inými príbuznými návrhmi.

I. ÚVODNÉ POZNÁMKY

1. Návrh rámcového rozhodnutia Rady o výmene informácií na základe zásady dostupnosti zaslala Komisia európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov (EDPS) listom z 12. októbra 2005. EDPS chápe tento list ako žiadosť inštitúcií a orgánov Spoločenstva o radu podľa článku 28 ods. 2 nariadenia 45/2001/ES. Podľa EDPS by sa toto stanovisko malo spomenúť v preambule rámcového rozhodnutia.

2. Povahu tohto stanoviska treba chápať v kontexte opísanom v časti II. Ako sa uvádza v časti II, nie je ani zďaleka zrejmé, že uvedený návrh – alebo prístup, aký v otázke dostupnosti zvolil – nakoniec povedie k prijatiu právneho nástroja. Mnohé členské štáty obhajujú iné prístupy.

3. Je však zrejmé, že otázka dostupnosti informácií súvisiacich s vynucovaním práva – alebo, z širšieho hľadiska, ich

II. NÁVRH VO SVOJOM KONTEXTE

7. Zásada dostupnosti bola zavedená ako významná nová právna zásada v Haagskom programe. Znamená, že informácie potrebné pre boj proti trestnej činnosti by mali bez prekážok prekračovať vnútorné hranice EÚ. Cieľom uvedeného návrhu je vykonať túto zásadu v záväznom právnom nástroji.

8. Výmena policajných informácií medzi rôznymi krajinami je obľúbenou témou zákonodarcov v rámci EÚ aj mimo nej. Nedávno zaujali pozornosť EDPS tieto iniciatívy.

9. Prvou je návrh rámcového rozhodnutia o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi členských štátov Európskej únie činnými v trestnom konaní, ktorý 4. júna 2004 predložilo Švédsko. V súvislosti s týmto návrhom dosiahla Rada na svojom zasadnutí 1. decembra 2005 dohodu o všeobecnom prístupe.
10. Druhou je dohovor o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce najmä v boji proti terorizmu, cezhraničnej trestnej činnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu, ktorý 27. mája 2005 podpísalo sedem členských štátov v nemeckom Prüm. Tento dohovor okrem iného zavádza opatrenia na zlepšenie výmeny informácií o DNA a odtlačkoch prstov. K dohovoru môže pristúpiť každý členský štát Európskej únie. Cieľom zmluvných strán je začleniť ustanovenia dohovoru do právneho rámca Európskej únie.
11. Treťou sú iné právne nástroje, ktoré tiež ďalej zlepšia dostupnosť informácií súvisiacich s vynucovaním práva pre všetky členské štáty Európskej únie, ako napr. návrhy o druhej generácii Schengenského informačného systému (SIS II), návrh o možnosti vyhľadávania vo vízovom informačnom systéme (VIS) a návrh rámcového rozhodnutia o organizácii a obsahu výmeny informácií z registrov trestov medzi členskými štátmi. Z tohto hľadiska treba tiež spomenúť oznámenie Komisie o zlepšení efektívnosti, posilňovaní interoperability a synergií medzi európskymi databázami v oblasti spravodlivosti a vnútorných vecí z 25. novembra 2005.
12. Vzhľadom na všetky tieto iniciatívy by sa návrh rámcového rozhodnutia nemal skúmať samostatne, ale mali by sa zohľadniť aj iné prístupy k výmene informácií súvisiacich s vynucovaním práva. Je to dôležité najmä preto, že Rada v súčasnosti väčšinou uprednostňuje iné prístupy k výmene informácií a iné chápanie dostupnosti, ako je všeobecný prístup, ktorý navrhla Komisia v uvedenom návrhu. O súčasnom znení návrhu Rada možno ani nebude rokovať.
13. Tento návrh je tiež úzko spojený s návrhom rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov. Toto stanovisko treba chápať v spojení s podrobnejším stanoviskom k spomenutému rámcovému rozhodnutiu.
14. Vo svojom stanovisku k návrhu rámcového rozhodnutia o ochrane údajov EDPS zdôraznil význam primeranej ochrany údajov ako nevyhnutného dôsledku právneho nástroja o dostupnosti. Podľa EDPS by sa takýto právny nástroj nemal prijať bez základných záruk v oblasti ochrany údajov.
15. EDPS zastáva rovnaký postoj v otázke prijatia iných právnych nástrojov, ktoré umožňujú výmenu informácií súvisiacich s vynucovaním práva medzi členskými štátmi EÚ. EDPS preto víta, že Rada, ako aj Európsky parlament považujú uvedený návrh rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov za prioritný.

III. ZÁSADA DOSTUPNOSTI

16. Zásada dostupnosti je sama osebe jednoduchou zásadou. Informácie, ktoré sú dostupné určitým orgánom v jednom členskom štáte, sa tiež musia poskytnúť rovnocenným orgánom v iných členských štátoch. Výmena informácií medzi orgánmi členských štátov musí byť čo najrýchlejšia a najjednoduchšia a podľa možnosti prostredníctvom priameho prístupu online.
17. Problémy spôsobuje prostredie, v ktorom sa zásada dostupnosti musí uplatniť:
- rôznorodá organizácia polície a justície v členských štátoch s rozličnými systémami kontroly a vyváženia,
 - zahrnutie rôznych druhov (citlivých) informácií (ako napr. DNA alebo odtlačky prstov),
 - rôzne druhy prístupu príslušných orgánov k daným informáciám, dokonca aj v rámci členských štátov,
 - vzhľadom na jazykové rozdiely, rozdiely v technických systémoch (interoperabilita) a v právnych systémoch je náročné zabezpečiť, aby sa informácie z iného členského štátu správne interpretovali,
 - musí sa zahrnúť do súčasnej rozsiahlej spleti právnych ustanovení o výmene informácií súvisiacich s vynucovaním práva medzi krajinami.
18. Bez ohľadu na toto zložité prostredie je zrejmé, že táto zásada nemôže fungovať samostatne. Sú potrebné dodatočné opatrenia, aby sa mohli informácie účinne vyhľadávať a boli účinne sprístupnené. Tieto opatrenia musia v každom prípade orgánom činným v trestnom konaní uľahčiť zisťovanie, či orgány iných členských štátov činné v trestnom konaní majú dané informácie k dispozícii a kde sa tieto informácie nachádzajú. Tieto dodatočné opatrenia môžu spočívať vo vytvorení rozhraní, ktoré umožňujú priamy prístup ku všetkým alebo k určitým údajom iných členských štátov. Návrh rámcového rozhodnutia o dostupnosti z toho dôvodu zavádza „indexové údaje“, osobitné údaje, ku ktorým majú priamy prístup všetky členské štáty.

19. Zásada dostupnosti by mala vo všeobecnosti uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi. Vnútročné hranice sa rušia a členské štáty musia v čoraz väčšej miere policajným orgánom iných členských štátov sprístupňovať informácie, ktoré sú dostupné ich policajným orgánom. Členské štáty strácajú právomoc kontrolovať pohyb informácií, a preto sa viac pri zabezpečovaní primeranej ochrany informácií nemôžu opierať výlučne o svoje vnútroštátne právne predpisy.
20. Návrh si práve preto vyžaduje osobitnú pozornosť z hľadiska ochrany osobných údajov. Po prvé, orgánom v iných členských štátov sa majú poskytovať informácie, ktoré sú inak dôverné a starostlivo chránené. Po druhé, v rámci tohto systému sa musia vytvoriť a orgánom iných členských štátov sprístupniť indexové údaje. Vykonanie tejto zásady spôsobí vznik väčšieho počtu údajov, než je v súčasnosti k dispozícii.

IV. Hlavné prvky

Rozsah zásady dostupnosti

21. Predovšetkým je nevyhnutné definovať, na aký druh informácií sa bude zásada dostupnosti vzťahovať. Rozsah uplatňovania tejto zásady sa vo všeobecnosti definuje v článku 2 návrhu v spojení s článkom 1 ods. 1 a článkom 3 písm. a). Zásada sa vzťahuje na:
- existujúce informácie,
 - šesť druhov informácií uvedených v prílohe II,
 - informácie dostupné príslušným orgánom.
- Ide o tri základné prvky, ktoré vymedzujú rozsah zásady v návrhu Komisie. Rozsah ďalej upresňuje článok 2. Článok 2 ods. 1 obmedzuje uplatňovanie zásady dostupnosti na obdobie pred začatím trestného stíhania a článok 2 ods. 2, 3 a 4 ustanovuje ďalšie konkrétne obmedzenia.
22. Pre pochopenie dôsledkov návrhu je potrebný dôkladnejší rozbor uvedených troch základných prvkov. Prvé dva prvky sú vcelku jasné. Definícia „existujúcich informácií“ sa rozvádza v článku 2 ods. 2, podľa ktorého rámcové rozhodnutie neukladá povinnosť zbierať a uchovávať informácie výlučne na účely ich sprístupnenia, a zoznam v prílohe II sa nedá interpretovať rôznymi spôsobmi. Upresnenie si vyžaduje tretí základný prvok, a to samozrejme, ako aj v spojení s predchádzajúcimi dvoma.
23. Návrh neupresňuje, či „dostupné informácie“ tvoria len informácie, ktorými už disponujú príslušné orgány, alebo aj informácie, ktoré tieto orgány môžu eventuálne získať. Podľa názoru EDPS sa dá návrh interpretovať tak, že ide o oba tieto druhy informácií.
24. Kým totiž článok 2 ods. 2 akoby rozsah týchto informácií zužoval, keď uvádza, že rámcové rozhodnutie „neukladá povinnosť zbierať a uchovávať informácie [...] výlučne na účely ich sprístupnenia“, článok 3 písm. a) umožňuje širšiu interpretáciu, keď uvádza, že „informáciami“ sa rozumejú „existujúce informácie uvedené v prílohe II“.
25. Príloha II uvádza aspoň dve kategórie údajov, ktorými bežne disponujú iné orgány než polícia. Prvým druhom sú informácie o registrácii vozidiel. V mnohých členských štátoch databázami týchto informácií nedisponujú orgány činné v trestnom konaní, hoci zvyčajne k nim majú prístup. Mal by tento druh informácií patriť medzi „dostupné informácie“, ktoré sa majú podľa článku 1 poskytovať rovnocenným príslušným orgánom iných členských štátov? Druhou kategóriou údajov uvedených v prílohe II, ktorú treba spomenúť, sú telefónne čísla a iné údaje o komunikácii: mali by sa tieto údaje považovať za „dostupné“, aj keď nimi nedisponujú príslušné orgány, ale súkromné spoločnosti?
26. Z iných ustanovení návrhu, konkrétne z článku 3 písm. d) a článku 4 ods. 1 písm. c) návrhu, vyplýva, že „určené orgány“ a dokonca aj „určené subjekty“ môžu disponovať informáciami „dostupnými“ „príslušným orgánom“. Zo znenia návrhu tiež vyplýva, že „príslušným orgánom členského štátu sa rozumie orgán, na ktorý sa vzťahuje prvá zarážka článku 29 Zmluvy o EÚ“, kým „určeným orgánom“ môže byť akýkoľvek vnútroštátny orgán.
27. Podľa názoru EDPS uplatňovanie zásady dostupnosti na informácie, ktorými disponujú určené orgány a určené subjekty, nastoluje tieto otázky:
- Je článok 30 ods. 1 písm. b) dostatočným právnym základom, ak informácie musia sprístupňovať určené orgány a určené subjekty a z databáz, ktoré nespádajú do rámca tretieho piliera?
 - Bude sa uplatňovať rámcové rozhodnutie o ochrane osobných údajov, ako sa predpokladá napríklad v článku 8 návrhu?
 - Ak nie, je spracovanie v súlade so záväzkami podľa smernice 95/46/ES?

28. Vykonávanie takejto širokej zásady, ako je „zásada dostupnosti“, si vyžaduje zrozumiteľnú a presnú definíciu údajov, ktoré sa budú považovať za dostupné. EDPS preto odporúča:

- upresniť jej rozsah,
- ako prvú možnosť, obmedziť rozsah zásady dostupnosti na informácie, ktorými disponujú príslušné orgány,
- ako druhú možnosť, v prípade širšieho rozsahu, zabezpečiť dostatočné záruky ochrany osobných údajov. Do úvahy sa musia zobrať otázky uvedené v bode 27.

Iné otázky súvisiace s rozsahom

29. Podľa článku 2 ods. 1 návrhu sa rámcové rozhodnutie vzťahuje na spracovanie informácií pred začatím trestného stíhania. Jeho rozsah pôsobnosti je užší než rozsah návrhu rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov, ktoré sa v plnej miere vzťahuje na justičnú spoluprácu v trestných veciach.

30. Avšak podľa názoru EDPS toto zúženie samo o sebe nezužuje rozsah pôsobnosti návrhu na policajnú spoluprácu. Môže tiež zahŕňať justičnú spoluprácu v trestných veciach, keďže v niekoľkých členských štátoch majú justičné orgány právomoci aj pri vyšetrovaní trestných činov pred začatím trestného stíhania. Avšak článok 30 ods. 1 písm. b) Zmluvy o EÚ ako výlučný právny základ návrhu naznačuje, že návrh sa vzťahuje výlučne na policajnú spoluprácu. Upresnenie tejto otázky by bolo vítané.

31. Uvedený návrh sa vzťahuje na poskytovanie informácií Europolu, kým návrh rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov spracovanie osobných údajov Europolom vylučuje. EDPS radí obmedziť výmenu informácií s Europolom na účely samotného Europolu, ako sa uvádza v článku 2 dohovoru o Europe a jeho prílohe. Mali by sa pritom zohľadniť podrobné pravidlá výmeny údajov s Europolom, ktoré sú ustanovené v niekoľkých aktoch Rady.

Žiadne nové databázy s osobnými údajmi

32. Východiskom návrhu je, že nebude viesť k vytvoreniu nových databáz s osobnými údajmi. Z tohto hľadiska je článok 2 ods. 2 jasný: neukladá povinnosť zbierať

a uchovávať informácie výlučne na účely ich sprístupnenia. Z hľadiska ochrany údajov ide o dôležitý a pozitívny prvok návrhu. EDPS pripomína svoje stanovisko k návrhu smernice o uchovávaní spracovaných údajov v súvislosti s poskytovaním verejných elektronických komunikačných služieb⁽¹⁾, v ktorom zdôraznil, že právne záväzky, ktoré vedú k vzniku rozsiahlych databáz, predstavujú osobitné riziko pre osoby, ktorých sa údaje v nich týkajú, okrem iného riziko nezákonného využitia.

33. Avšak:

— Je dôležité zabezpečiť, aby návrh nepodporoval neobmedzené prepájanie databáz a teda vznik siete databáz, ktorá by sa dala len ťažko kontrolovať.

— Existuje výnimka z uvedeného východiska: Článok 10 návrhu, ktorý zaručuje dostupnosť indexových údajov online. Indexové údaje môžu obsahovať osobné údaje, no v každom prípade svedčia o ich existencii.

Priamy a nepriamy prístup k informáciám

34. Návrh ustanovuje priamy a nepriamy prístup k informáciám. Priamy prístup online k informáciám v databázach, ku ktorým majú priamy prístup online zodpovedajúce vnútroštátne orgány, ustanovuje článok 9. Nepriamy prístup obsahuje článok 10. Indexové údaje o informáciách, ktoré nie sú prístupné online, budú dostupné online rovnocenným príslušným orgánom iných členských štátov a Europolu. Ak tento orgán pri vyhľadávaní v indexových údajoch zistí zhodu, môže určenému orgánu zaslať žiadosť o informácie, ku ktorým našiel indexové údaje.

35. Priamy prístup nevedie k vzniku nových databáz, ale môže vyžadovať interoperabilitu databáz rovnocenných príslušných systémov v členských štátoch. Nevyhnutne sa tiež zmení využívanie existujúcich databáz tým, že sa všetkým príslušným orgánom členských štátov poskytne nástroj, ktorý bol doteraz prístupný len príslušným vnútroštátnym orgánom. Priamy prístup bude automaticky znamenať, že do databázy bude mať prístup viac ľudí, čo znamená väčšie riziko zneužitia.

⁽¹⁾ Stanovisko z 26. septembra 2005 k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o uchovávaní spracovaných údajov v súvislosti s poskytovaním verejných elektronických komunikačných služieb a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2002/58/ES (KOM(2005) 438 v konečnom znení).

36. V prípade priameho prístupu príslušného orgánu iného členského štátu nemajú určené orgány členského štátu, odkiaľ informácie pochádzajú, žiadnu kontrolu nad prístupom k nim a ich ďalším využitím. Tento dôsledok priameho prístupu, ako ho ustanovuje návrh, sa musí náležite vyriešiť, keďže:

- sa zdá, že zbavuje určené orgány právomoci odmietnuť poskytnutie informácií (podľa článku 14),
- nastoluje otázku zodpovednosti za presnosť a aktualizáciu údajov po ich sprístupnení. Ako môže určený orgán členského štátu, odkiaľ informácie pochádzajú, zaručiť ich aktualizáciu?
- ani určený orgán už nemôže plniť všetky svoje záväzky vyplývajúce z práva o ochrane údajov, ani vnútroštátny orgán členského štátu pre ochranu údajov, odkiaľ údaje pochádzajú, už nemôže dohliadať na ich plnenie, pretože nemá žiadnu priamu právomoc nad orgánmi iných členských štátov činnými v trestnom konaní,
- tieto problémy sú ešte výraznejšie v prípade prístupu určených orgánov a určených subjektov, ktoré nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní, k databázam (pozri body 25 – 28 tohto stanoviska).

Tento dôsledok priameho prístupu je významným dôvodom, prečo by prijatie uvedeného návrhu malo závisieť od prijatia rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov. Ostáva jeden problém: nie je ľahké nájsť spôsob, akým by určené orgány mohli podľa článku 14 poskytnutie informácií odmietnuť.

37. Pokiaľ ide o nepriamy prístup prostredníctvom indexových údajov, ktoré poskytujú informácie na základe systému „nájdený záznam – žiaden záznam“: nejde o nový jav. Na tomto základe fungujú európske rozsiahle informačné systémy, ako napríklad Schengenský informačný systém. Zriadenie systému indexových údajov má tú výhodu, že umožňuje členským štátom kontrolovať výmenu informácií z ich policajných záznamov. Ak niektorý orgán pri vyhľadávaní v indexových údajoch zistí zhodu, môže vydať žiadosť o informácie o osobe, ktorej sa údaje týkajú. Orgán, od ktorého sa tieto informácie žiadajú, môže túto žiadosť náležite posúdiť.

38. Je však potrebná vhodná analýza, pretože zriadenie systému indexových údajov – v oblastiach, kde tieto systémy doteraz neexistovali, iných ako európske rozsiahle informačné systémy – môže pre osoby, ktorých sa údaje týkajú, predstavovať nové riziká. EDPS zdôrazňuje, že hoci

indexové údaje neobsahujú veľa informácií o osobe, ktorej sa týkajú, vyhľadávanie v indexových údajoch môže poskytnúť vysoko citlivý výsledok. Môže poskytnúť informáciu o tom, že osoba má policajný záznam v súvislosti s trestnými činmi.

39. Je preto veľmi dôležité, aby európsky zákonodarca ustanovil vhodné pravidlá prinajmenšom pre tvorbu indexových údajov, riadenie systémov zadávania indexových údajov a vhodnú organizáciu prístupu k indexovým údajom. Podľa EDPS v tom má návrh nedostatky. V tejto etape má EDPS tri pripomienky:

- Definícia indexových údajov je nejasná. Nie je jasné, či sa indexové údaje chápu ako metaúdaje, primárne kľúče alebo dokonca oboje. Konceptiu indexových údajov je potrebné upresniť, pretože má priamy vplyv na úroveň ochrany údajov a požadovaných záruk.
- Návrh by mal upresniť úlohu vnútroštátnych kontaktných miest v súvislosti s indexovými údajmi. Účasť vnútroštátnych kontaktných miest by mohla byť potrebná najmä v prípadoch, keď výklad indexových údajov vyžaduje odborné znalosti, napríklad v prípade novej zhody odtlačkov prstov.
- Návrh ponecháva prijatie pravidiel potrebných pre tvorbu indexových údajov na vykonávajúce právne predpisy v súlade s komitologickým postupom podľa článku 19. Hoci vykonávacie pravidlá môžu byť potrebné, základné pravidlá tvorby indexových údajov by sa mali zahrnúť do samotného rámcového rozhodnutia.

Predchádzajúce povolenie justičných orgánov

40. Výmena informácií nebráni členským štátom vyžadovať, aby poskytnutie informácií orgánu, ktorý o ne žiada, vopred povolili justičné orgány, ak v krajine, od ktorej sa žiadajú, týmito informáciami disponuje justičný orgán. Je to dôležité vzhľadom na to, že podľa prieskumu o právomociach polície pri výmene osobných údajov⁽¹⁾ nie vo všetkých členských štátoch má k týmto údajom polícia samostatný prístup. Podľa EDPS by zásada dostupnosti nemala rušiť povinnosť vopred získať povolenie na poskytnutie informácií, ktorá vyplýva z vnútroštátnych právnych predpisov, alebo by mala prinajmenšom ustanoviť osobitné pravidlá, ktoré by boli uplatniteľné vo všetkých členských štátoch a určovali by, pre ktoré kategórie údajov treba vopred získať povolenie.

⁽¹⁾ Odpovede na dotazník k rámcovému rozhodnutiu o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi členských štátov Európskej únie činnými v trestnom konaní, a to najmä informácií o závažnej trestnej činnosti vrátane teroristických činov (dokument Rady č. 5815/1/05).

41. Táto povinnosť by sa mala vykladať v spojení s článkom 11 ods. 2 návrhu rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov, ktorý tiež predpokladá, že členský štát, ktorý údaje poskytuje, môže rozhodovať o ich ďalšom využití v členskom štáte, ktorému ich poskytuje. EDPS upozorňuje na význam tejto zásady, ktorá je potrebná na to, aby dostupnosť nevedla k obchádzaniu reštriktívnych vnútroštátnych právnych predpisov o ďalšom využití osobných údajov.

Záverečná poznámka

42. Tieto prvky vyžadujú vysokú úroveň ochrany údajov. Osobitná pozornosť by sa mala venovať zaručeniu zásad obmedzenia účelu a ďalšieho spracovania, ako aj presnosti a spoľahlivosti sprístupnených informácií (pozri stanovisko EDPS k rámcovému rozhodnutiu o ochrane osobných údajov, IV.2 a IV.6).

V. ĎALŠIE PRÍSTUPY

Švédsky návrh

43. Švédsky návrh sa neobmedzuje na určité druhy informácií, ale vzťahuje sa na všetky informácie a spravodajské informácie, dokonca aj na informácie a spravodajské informácie, ktorými disponujú iné orgány ako príslušné orgány činné v trestnom konaní. Návrh podporuje spoluprácu tým, že stanovuje lehoty pre vybavovanie žiadostí o informácie a ruší rozlišovanie medzi výmenou v rámci jedného členského štátu a cezhraničnou výmenou informácií. Neustanovuje dodatočné opatrenia, aby boli informácie účinne sprístupnené. Z toho dôvodu je pochopiteľné, že Komisia sa so samotným švédskym návrhom ako vhodným nástrojom dostupnosti neuspokojila. ⁽¹⁾

44. Z prístupu švédskeho návrhu z hľadiska ochrany údajov vo všeobecnosti vyplýva:

— Víta sa, že návrh sa obmedzuje výlučne na spracovanie existujúcich údajov a nevedie k vzniku nových databáz, dokonca ani „indexových údajov“.

— Absencia „indexových údajov“ však nie je a priori pozitívnym prvkom. Ak sa indexové údaje primerane zabezpečia, môžu umožniť ciele vyhľadávanie údajov citlivej povahy, menej narušujúce súkromie. Umožní sa tiež lepšie filtrovanie žiadostí a lepší dohľad.

— V každom prípade návrh vedie k zvýšeniu cezhraničnej výmeny osobných údajov s rizikami pre ochranu osob-

ných údajov okrem iného preto, že má vplyv na právomoc členských štátov v plnej miere kontrolovať tých, čo údaje vymieňajú. Nemali by sa prijímať nezávisle od rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov.

Prümský dohovor

45. Prümský dohovor má k vykonávaniu zásady dostupnosti iný prístup. Kým návrh rámcového rozhodnutia má všeobecný prístup – neustanovuje osobitné pravidlá výmeny určitých druhov informácií, ale vzťahuje sa na všetky druhy informácií uvedených v prílohe II (pozri body 21 – 28 tohto stanoviska), prístup Prümského dohovoru je postupný.

46. Tento prístup sa niekedy označuje ako „prístup podľa dátových polí“. Vzťahuje sa na určité druhy informácií (DNA, údaje o odtlačkoch prstov a registrácii vozidiel) a ustanovuje povinnosť zohľadniť osobitnú povahu týchto údajov. Dohovor ustanovuje povinnosť založiť a viesť záznamy o analýze DNA pre vyšetrovanie trestných činov. Podobná povinnosť sa vzťahuje na údaje o odtlačkoch prstov. V prípade údajov o registrácii vozidiel sa musí priamy prístup umožniť vnútroštátnym kontaktným miestam iných členských štátov.

47. Prístup Prümského dohovoru vedie k trom typom pripomienok.

48. Po prvé, je samozrejmé, že EDPS nesúhlasí s procesom, ktorým tento dohovor vznikol (mimo inštitucionálneho rámca Európskej únie, a preto bez zásadnej účasti Komisie). Znamená to, že Európsky parlament nemá žiadnu demokratickú kontrolu a Súdny dvor nemá žiadnu súdnu kontrolu, a preto existuje menej záruk, že všetky (verejné) záujmy budú vyvážené. Týka sa to aj hľadiska ochrany údajov. Inými slovami, inštitúcie Európskej únie nemajú príležitosť posúdiť vplyv politických rozhodnutí na ochranu osobných údajov pred zriadením tohto systému.

49. Po druhé, je zjavné, že niektoré prvky Prümského dohovoru narušujú súkromie osoby, ktorej sa údaje týkajú, výraznejšie než návrh rámcového rozhodnutia o dostupnosti. Dohovor nevyhnutne vedie k vzniku nových databáz, čo samo osebe predstavuje riziká pre ochranu údajov. Nevyhnutnosť a primeranosť zriadenia týchto nových databáz by sa mala dokázať. Mali by sa ustanoviť primerané záruky ochrany osobných údajov.

⁽¹⁾ Pozri pracovný dokument útvarov Komisie – Príloha k návrhu rámcového rozhodnutia Rady o výmene informácií na základe zásady dostupnosti, SEK(2005) 1270 z 12. októbra 2005.

„Prístup podľa dátových polí“

50. Po tretie, ako už bolo uvedené, dohovor uplatňuje „prístup podľa dátových polí“. EDPS vyššie spomenul problémy a neistotu späté s prostredím, v ktorom sa zásada dostupnosti musí uplatniť. Za týchto okolností je podľa EDPS lepšie nezriaďovať systém pre istý okruh údajov, ale začať s opatrnejším prístupom, ktorý by sa týkal jedného druhu údajov, a sledovať, do akej miery môže zásada dostupnosti účinne podporovať orgány činné v trestnom konaní, ako aj osobitné riziká pre ochranu osobných údajov. Na základe týchto skúseností by sa mohol systém rozšíriť na iné druhy údajov a/alebo upraviť tak, aby bol účinnejší.
51. Tento „prístup podľa dátových polí“ by tiež lepšie spĺňal požiadavky zásady proporcionality. Podľa EDPS by potreba lepšej cezhraničnej výmeny údajov na účely vynucovania práva mohla oprávniť prijatie právneho nástroja na úrovni EÚ, ale na to, aby bol tento nástroj proporcionálny, mal by byť primeraný na dosiahnutie svojho cieľa, ktorý sa môže lepšie ustanoviť po získaní určitých praktických skúseností. Tento nástroj by tiež nemal neprimerane poškodzovať osobu, ktorej sa údaje týkajú. Výmena by sa nemala vzťahovať na viac druhov údajov, než je naozaj nevyhnutné, s tým, že by bola možná anonymná výmena údajov, a mala by sa uskutočňovať za prísnych podmienok ochrany údajov.
52. Na základe opatrnejšieho prístupu, ktorý obhajuje EDPS, by sa – prípadne spolu s „prístupom podľa dátových polí“ – mohlo začať s vykonávaním zásady dostupnosti len prostredníctvom nepriameho prístupu pomocou indexových údajov. EDPS to predkladá ako bod na zváženie v ďalšom legislatívnom procese.

VI. KTORÉ ÚDAJE?

53. Príloha II uvádza zoznam druhov informácií, ktoré sa dajú získať podľa navrhovaného rámcového rozhodnutia. Všetkých šesť uvedených druhov informácií sú vo väčšine prípadov osobné údaje, pretože všetky sa týkajú identifikovanej alebo identifikovateľnej osoby.
54. Podľa článku 3 písm. g) návrhu znamenajú indexové údaje „údaje, ktorých účelom je jednoznačne identifikovať

informácie a v ktorých sa dá vyhľadávať a overiť, či určité informácie sú alebo nie sú dostupné“. Prístup k uplatňovaniu zásady dostupnosti⁽¹⁾ zaraďuje medzi indexové údaje:

- totožnosť dotknutých osôb,
- identifikačné číslo dotknutých vecí (vozidiel, dokumentov),
- odtlačky prstov/digitálne fotografie.

Iný druh údajov, ktorý by sa mohol zaradiť medzi indexové údaje, sú profily DNA. Zoznam indexových údajov svedčí o tom, že indexové údaje môžu obsahovať osobné údaje, a preto je potrebná primeraná ochrana.

55. EDPS osobitne zaujíma otázka profilov DNA. Analýza DNA sa ukázala ako výrazne prínosná pri vyšetrovaní trestných činov a účinná výmena údajov o DNA môže byť nevyhnutná pre boj proti trestnej činnosti. Je však dôležité, aby bola koncepcia údajov o DNA jasne definovaná a náležite sa zohľadnili osobitné vlastnosti týchto údajov. Z hľadiska ochrany údajov je obrovský rozdiel medzi vzorkami DNA a profilmi DNA.
56. Vzorky DNA (ktoré orgány činné v trestnom konaní často zhromažďujú a uchovávajú) by sa mali považovať za osobitne citlivé, pretože je pravdepodobnejšie, že môžu obsahovať celý „obraz“ DNA. Môžu poskytovať informácie o genetických vlastnostiach a zdravotnom stave osoby, ktoré bývajú potrebné na celkom iné účely, ako napríklad pri lekárskom poradenstve jednotlivcom alebo mladým párom.
57. Naopak, profily DNA môžu obsahovať len niektoré čiastkové informácie o DNA získané zo vzorky DNA: môžu sa využiť na overenie totožnosti osoby, ale v zásade neobsahujú informácie o jej genetických vlastnostiach. Vedecký pokrok však môže zvýšiť počet informácií, ktoré sa dajú získať z profilov DNA: profil DNA, ktorý sa považuje za „nevinný“, môže neskôr poskytnúť oveľa viac informácií, a to najmä informácií o genetických vlastnostiach osoby, než by sa dalo čakať alebo než by bolo potrebné. Informácie, ktoré môžu poskytnúť profily DNA, by sa preto mali považovať za dynamické.
58. Z tohto hľadiska EDPS poznamenáva, že Prümský dohovor, ako aj návrh Komisie podporujú výmenu údajov o DNA medzi orgánmi činnými v trestnom konaní, ale sú zásadné rozdiely v spôsobe, akým tak robia.

⁽¹⁾ Dokument predsedníctva Rade z 5. apríla 2005 (dok. č. 7641/05).

59. EDPS víta, že návrh Komisie neustanovuje žiadnu povinnosť zhromažďovať údaje o DNA a že jasne obmedzuje výmenu údajov o DNA na profily DNA. Príloha II definuje profily DNA pomocou počítačného spoločného zoznamu polymorfnych systémov DNA používaných pri forenznej analýze DNA v členských štátoch. Tento zoznam – založený na siedmich polymorfnych systémoch DNA európskeho štandardného súboru (ESS), definovaného v prílohe I uznesenia Rady z 25. júna 2001 o výmene výsledkov analýzy DNA⁽¹⁾ – zaručuje, že získané profily DNA nebudú obsahovať žiadne informácie o konkrétnych dedičných vlastnostiach.
60. EDPS vyzdvihuje, že uznesenie Rady ustanovuje niekoľko veľmi dôležitých záruk, ktoré sa osobitne týkajú dynamickej povahy profilov DNA. Oddiel III uznesenia obmedzuje výmenu výsledkov analýzy DNA na „úseky chromozómu [...], o ktorých sa nevie, že by poskytovali informácie o určitých dedičných vlastnostiach“, a odporúča členským štátom, aby už nepoužívali tie polymorfne systémy DNA, ktoré na základe výsledkov vedeckého vývoja môžu poskytovať informácie o konkrétnych dedičných vlastnostiach.
61. Prümský dohovor ustanovuje odlišný prístup, pretože zmluvným stranám ukladá povinnosť založiť a viesť záznamy o analýze DNA pre vyšetrovanie trestných činov. Vyžaduje preto vytvorenie nových databáz DNA a rozsiahlejšie zhromažďovanie údajov o DNA. Je tiež nejasné, aký druh údajov zahŕňajú „záznamy o analýze DNA“, a dohovor nezohľadňuje dynamický vývoj profilov DNA.
62. EDPS poukazuje na to, že každý právny nástroj, ktorý ustanovuje výmenu údajov o DNA, by mal:
- jasne vymedziť a definovať druh informácií o DNA, ktoré sa môžu vymieňať (a to aj so zreteľom na zásadný rozdiel medzi vzorkami DNA a profilmi DNA).
 - zaviesť spoločné technické normy, aby praktické rozdiely vo forenznych databázach DNA v členských štátoch nespôsobovali problémy a nevedli k nepresným výsledkom pri výmene údajov.
 - ustanoviť vhodné právne záväzné záruky, aby sa zabránilo tomu, aby sa na základe výsledkov vedeckého vývoja dali z profilov DNA získavať osobné údaje, ktoré sú nielen citlivé, ale tiež nepotrebné na účel, na ktorý sa získali.
63. Na základe toho EDPS pri tejto príležitosti opakuje a pripája svoje pripomienky zo stanoviska k rámcovému rozhodnutiu o ochrane osobných údajov (bod 80). V uvedenom stanovisku EDPS upozornil na to, že v súvislosti s údajmi o DNA by sa mali poskytnúť osobitné záruky, na základe ktorých by sa: dostupné informácie mohli použiť výlučne na identifikáciu jednotlivcov pri prevencii, odhaľovaní alebo vyšetrovaní trestných činov; starostlivo zohľadňovala úroveň presnosti profilov DNA a osoba, ktorej sa týkajú, by ju mohla spochybniť pomocou ľahko dostupných prostriedkov; plne zabezpečilo rešpektovanie dôstojnosti osôb.⁽²⁾
64. Tieto úvahy vedú tiež k záveru, že právne predpisy o zriadení záznamov DNA a výmene údajov z týchto záznamov by sa mali prijať až po posúdení vplyvu, v ktorom sa náležite posúdi ich prínos a riziká. EDPS odporúča, aby tieto právne predpisy obsahovali záväzok pravidelného hodnotenia po nadobudnutí účinnosti.
65. Nakoniec, príloha II obsahuje iné druhy informácií, ktoré sa môžu vymieňať. Zahŕňa informácie, ktoré pochádzajú od súkromných subjektov, keďže telefónne čísla a iné údaje o komunikácii, ako aj prevádzkové údaje väčšinou pochádzajú od poskytovateľov telefónnych služieb. Dôvodová správa potvrdzuje, že členské štáty majú povinnosť zaručiť, aby sa informácie súvisiace s vynucovaním práva, ktorými disponujú orgány alebo súkromné subjekty určené na tento účel, poskytovali rovnocenným príslušným orgánom iných členských štátov a Europolu. Keďže sa návrh vzťahuje na osobné údaje od súkromných subjektov, uplatniteľný právny rámec by mal podľa názoru EDPS obsahovať dodatočné záruky ochrany osoby, ktorej sa údaje týkajú, aby sa zaručila ich presnosť.

VII. ZÁSADY OCHRANY ÚDAJOV

66. Pravidlá ochrany osobných údajov nie sú v navrhovanom rámcovom rozhodnutí Rady osobitne ustanovené, kým iné nástroje, ako napríklad Prümský dohovor alebo švédsky návrh obsahujú určité osobitné ustanovenia o ochrane osobných údajov. Nedostatok osobitných pravidiel na ochranu osobných údajov v návrhu o dostupnosti je prijateľný, len ak sú v plnej miere uplatniteľné všeobecné pravidlá obsiahnuté v návrhu rámcového rozhodnutia o ochrane údajov v treťom pilieri a poskytujú dostatočnú ochranu. Pravidlá ochrany osobných údajov ustanovené osobitnými nástrojmi, ako napríklad švédskym návrhom a Prümským dohovorom, by však nemali znižovať úroveň ochrany, ktorú zaručuje všeobecný rámec. EDPS odporúča doplniť osobitnú doložku o možnom konflikte medzi rôznymi pravidlami ochrany údajov.

⁽²⁾ V tejto súvislosti pozri aj „Správu o pokroku v uplatňovaní zásad dohovoru 108 pri zhromažďovaní a spracovávaní osobných biometrických údajov“ Rady Európy, február 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 187, s. 1.

67. Pri tejto príležitosti by EDPS opäť rád pripomenul svoje stanovisko k rámcovému rozhodnutiu o ochrane osobných údajov a zdôraznil význam zavedenia jednotných a komplexných pravidiel ochrany údajov v súvislosti so spoluprácou orgánov činných v trestnom konaní, ktoré by sa vzťahovali na celý priebeh spracovávaní. EDPS ďalej opakuje ostatné pripomienky v uvedenom stanovisku. V tomto odseku sa vyzdvihujú tieto otázky ochrany údajov:

— Zákonné spracovávanie osobných údajov. EDPS podporuje prístup, podľa ktorého môžu byť informácie dostupné, len ak boli zhromaždené v súlade so zákonom (ako sa uvádza v článku 2 ods. 2 v súvislosti s informáciami zhromaždenými s použitím donucovacích prostriedkov). Zákonné spracovávanie osobných údajov by tiež zaručilo, že sa sprístupnené a vymieňané informácie vhodným spôsobom využijú aj v súdnom konaní. Hoci informácie spracované po začatí stíhania nespádajú do rozsahu pôsobnosti navrhovaného nástroja, je aj tak pravdepodobné, že informácie, ktoré si orgány činné v trestnom konaní vymenili predtým, skončia v súdnom konaní.

— Kvalita osobných údajov má osobitný význam, pretože zásada dostupnosti umožňuje využívanie informácií orgánmi činnými v trestnom konaní pôsobiacimi mimo kontextu, v ktorom boli údaje získané. Tieto orgány majú dokonca priamy prístup k databázam iných členských štátov. Kvalita osobných údajov sa dá zaručiť, len ak je pravidelne a primerane kontrolovaná ich presnosť, ak sa informácie rozlišujú podľa rôznych kategórií dotknutých osôb (obete, podozriví, svedkovia atď.) a ak je v prípade potreby vyznačený stupeň presnosti (pozri stanovisko EDPS k ochrane osobných údajov, IV.6).

Tieto body opäť objasňujú, prečo by sa na všetky druhy spracovania vrátane domácich mali vzťahovať pravidlá ochrany údajov, a najmä pravidlá o presnosti. Inak by osobné údaje, ku ktorým je priamy prístup, mohli byť nesprávne, neaktuálne, čím by sa ohrozili práva osôb, ktorých sa týkajú, ako aj účinnosť vyšetrovania.

— Obmedzenie účelu Podľa zásady dostupnosti môžu mať k osobným údajom prístup rovnocenné príslušné orgány iných členských štátov. Právomoci orgánov činných v trestnom konaní sa však môžu v jednotlivých krajinách zásadne odlišovať. Je preto nevyhnutné zaručiť, aby sa základná zásada obmedzenia účelu dodržiavala napriek rozličnému rozsahu právomocí rôznych príslušných orgánov, ktoré si údaje vymieňajú. Informácie, ktoré určitých orgán zhromažďuje a spracováva na osobitný účel, sa nemôžu neskôr použiť na iný účel len na základe iných, možno širších právomocí orgánu, ktorému boli poskytnuté.

EDPS preto víta článok 7 navrhovaného rámcového rozhodnutia, ktorý by sa mal chápať ako upresnenie všeobecných pravidiel ustanovených v navrhovanom rámcovom rozhodnutí o ochrane osobných údajov. EDPS ďalej poznamenáva, že posudzovanie rovnocennosti rozličných orgánov (ktoré sa v uvedenom návrhu ponecháva na komitologický postup) by malo byť starostlivé a malo by dodržať zásadu obmedzenia účelu.

— Lehoty uchovávaní vymenených údajov treba tiež chápať z hľadiska zásady obmedzenia účelu: informácie sprístupnené alebo vymenené na istý účel by sa mali vymazať, len čo už nebudú na tento účel potrebné. Vyhlo by sa tým nepotrebné duplicité databáz, pričom by príslušné orgány mali možnosť opätovného prístupu k (aktualizovaným) dostupným informáciám, ak by ich potrebovali na iný legitímny účel.

— Protokolovanie poskytovaných informácií podľa zásady dostupnosti. Protokolovanie by malo prebiehať na oboch stranách: v členskom štáte, od ktorého sa informácie žiadajú, ako aj v členskom štáte, ktorý o ne žiada. Mala by sa protokolovať nielen výmena, ale aj prístup (pozri stanovisko EDPS k ochrane osobných údajov, bod 133) okrem iného preto, aby si príslušné vnútroštátne orgány mohli navzájom dôverovať a nestratili celkom kontrolu nad dostupnými informáciami. Potreba sledovateľnosti informácií sa vzťahuje aj na možnosť ich aktualizácie a/alebo opravy.

— Práva dotknutých osôb. Systémy výmeny informácií medzi orgánmi EÚ činnými v trestnom konaní zvyšujú počet situácií, keď sa osobné údaje (dočasne) spracovávajú niekoľkými príslušnými orgánmi v rôznych členských štátoch zároveň. Na jednej strane to znamená, že by sa mali ustanoviť spoločné normy EÚ v oblasti práv osôb, ktorých sa údaje týkajú, a na druhej strane by tieto osoby mali mať možnosť uplatňovať svoje práva v rozsahu, v akom to umožňujú pravidlá ochrany údajov v treťom pilieri, pokiaľ ide o orgány, ktoré údaje sprístupňujú, ako aj orgány, ktorým sa tieto údaje sprístupňujú a ktoré ich spracovávajú.

— Dohľad EDPS upozorňuje, že v závislosti od prípadu môže byť na sledovanie spracovávaní osobných údajov na základe uvedených návrhov príslušných niekoľko vnútroštátnych dozorných orgánov. Priamy prístup online k informáciám súvisiacim s vynucovaním práva si preto vyžaduje lepší dohľad a koordináciu príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na ochranu údajov.

VIII. ZÁVERY

Všeobecné závery o zásade dostupnosti

68. EDPS využíva túto príležitosť, aby v tomto stanovisku predložil niekoľko všeobecných a zásadnejších názorov na tému výmeny informácií súvisiacich s vynucovaním práva a na prístupy k právnej úprave tejto témy. EDPS bude k dispozícii na ďalšie konzultácie v neskoršej etape legislatívneho procesu súvisiaceho s týmto alebo inými príbuznými návrhmi.
69. Podľa EPDS by sa zásada dostupnosti mala vykonať právnym záväzným nástrojom prostredníctvom opatrnějšího, postupného prístupu, ktorý zahŕňa jeden druh údajov, a malo by sa sledovať, do akej miery môže zásada dostupnosti účinne podporovať orgány činné v trestnom konaní, ako aj osobitné riziká pre ochranu osobných údajov. Na základe tohto opatrnějšího prístupu by sa s vykonávaním zásady dostupnosti mohlo začať len prostredníctvom nepriameho prístupu pomocou indexových údajov. Na základe týchto skúseností by sa mohol systém rozšíriť na iné druhy údajov a/alebo upraviť tak, aby bol účinnejší.
70. Žiadny právny nástroj, ktorým sa vykonáva zásada dostupnosti, by sa nemal prijať bez toho, aby sa vopred neprijali základné záruky ochrany údajov, ktoré obsahuje návrh rámcového rozhodnutia o ochrane osobných údajov.

Odporúčania na úpravu uvedeného návrhu

71. EDPS odporúča upresniť rozsah zásady dostupnosti:
- doplnením jasnej a presnej definície údajov, ktoré sa budú považovať za dostupné.
 - ako prvú možnosť, obmedzením rozsahu zásady dostupnosti na informácie, ktorými disponujú príslušné orgány.
 - ako druhú možnosť, v prípade širšieho rozsahu, zabezpečením dostatočných záruk ochrany osobných údajov. Zohľadniť sa musia otázky nastolené v bode 27 tohto stanoviska.
72. EDPS má k priamemu prístupu príslušného orgánu iného členského štátu k databázam tieto pripomienky:
- Otázku treba náležite vyriešiť, keďže v prípade priameho prístupu nemajú určené orgány členského štátu, odkiaľ informácie pochádzajú, žiadnu kontrolu nad prístupom a ďalším využívaním údajov.

- Návrh nesmie podporovať neobmedzené prepájanie databáz a teda vznik siete databáz, ktorá by sa dala len ťažko kontrolovať.
73. Rámcové rozhodnutie by malo byť presnejšie v otázke zriadenia systému indexových údajov. Konkrétne:
- Návrh by mal ustanoviť vhodné pravidlá prinajmenšom pre tvorbu indexových údajov, riadenie systémov zadávania indexových údajov a vhodnú organizáciu prístupu k indexovým údajom.
 - Definícia indexových údajov sa musí upresniť.
 - Návrh by mal upresniť úlohu vnútroštátnych kontaktných miest, pokiaľ ide o indexové údaje.
 - Základné pravidlá tvorby indexových údajov by sa mali zahrnúť do samotného rámcového rozhodnutia a nemali by sa ponechať na vykonávacie právne predpisy v súlade s komitologickým postupom.
74. EDPS poukazuje na to, že návrh – keďže ustanovuje výmenu údajov o DNA – by mal:
- Jasne vymedziť a definovať druh informácií o DNA, ktoré sa môžu vymieňať (a to aj so zreteľom na zásadný rozdiel medzi vzorkami DNA a profilmi DNA).
 - Zaviesť spoločné technické normy, aby praktické rozdiely vo forenzných databázach DNA v členských štátoch nespôsobovali problémy a nevedli k nepresným výsledkom pri výmene údajov.
 - Ustanoviť vhodné právne záväznú záruky, aby sa zabránilo tomu, aby sa na základe výsledkov vedeckého vývoja dali z profilov DNA získavať osobné údaje, ktoré sú nielen citlivé, ale tiež nepotrebné na účel, na ktorý sa získali.
 - Byť prijatý až po posúdení vplyvu.
75. EDPS radí obmedziť výmenu informácií s Europolom na účely samotného Europolu, ako sa uvádza v článku 2 dohovoru o Európe a v jeho prílohe.

V Bruseli 28. februára 2006

Peter HUSTINX

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov